

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

Epistola LVI. Alexandri Papae III. Ad Episcopos Scotiae. Hugonis in episcopatum sancti Andreae intrusi excommunicationem confirmat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

lio staret: responderunt omnes tamquam unus, vt præfati Ioannis consecrationem, coram legato nostro & quatuor episcopis (quinto ægrotante, sed scripto consentiente) celebratam, ylterius non turbaret, sed permetteret eum in pace in sua sede consecrari. Inde est, quod vniuersitati vestra per apostolica scripta mandamus, atque sub officii & beneficii poena præcipimus, quatenus Spiritum fortitudinis induentes, ipsum episcopum infra octo dies post harum susceptionem literarum honorifice, appellatione postposita, ad sedem suam reducatis, & pro seruanda ecclesiastica iustitia prudenter & viriliter laboreatis, & ad placandum motum regium adhibeatis operam diligentem: atque præfato episcopo omnem exhibeatis reverentiam, & honorem, quem ipsius prædecessoribus impendistis. Quod si rex aliud voluerit, aut etiam consilio prauorum inclinatus fuerit, Deo & sanctæ Romanæ ecclesiæ magis oportet obedire quam hominibus. Alioquin sententiam, quam venerabilis frater noster Hugo Dunelmensis episcopus in contumaces & rebelles tulerit, nos auctore Deo ratam habebimus, & præcipiemus firmiter obseruari.

EPISTOLA LVI.

ALEXANDRI PAPÆ III.

AD EPISCOPOS SCOTIÆ.

Hugonis in episcopatum sancti Andreæ intrusii excommunicationem confirmat.

Alexander episcopus seruus seruorum Dei venerabilibus fratribus & dilectis filiis ecclesiarum prælatis per Scotiam constitutis salutem & apostolicam benedictionem.

RELATVM est nobis, quod cum Hugo, qui ecclesiam sancti Andreæ de Scotia inuaserat, capellam episcopalem, baculum & annulum, & cetera, quæ irrationabiliter asportauerat, illicite detineret: eum frequentius admonitum resipiscere contemnentem dilectus filius noster Alexius subdiaconus noster, apostolicæ sedis legatus, coram vobis, & clero multo, & populo, nisi infra quindecim dies ablata vel asportata redderet, vel congrue satisfaceret, vinculo excommunicationis, apostolica auctoritate fretus,

fretus, astrinxit. Ipse tamen in arrogantiæ malo perdurans, in nullo præfati legati monitis acquieuit. Nos itaque sententiam de auctoritate nostra prolatam ratam habentes, vniuersitati vestræ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus, quatenus præfatum Hugonem, Dei gratia freti, & omni timore postposito, publice, nullius appellatione obstante, vinculo denuntietis excommunicationis astrictum, & sicut excommunicatum attentius euitetis, donec quæ de supradictis rebus abstulit, vel æstimationem fratri nostro Ioanni episcopo sancti Andreæ, & ecclesiæ suæ restituat, & de aliis quæ destruxit satisfactionem exhibeat congruentem.

EPISTOLA LVII.

ALEXANDRI PAPÆ III.

AD VVILIELMVVM REGEM SCOTIÆ.

Mandate ei vt Ioannem legitime electum & confirmatum sancti Andreæ episcopum patiatur suo officio quiete fungi, alioquin regnum interdicto, regem excommunicatione plectendum.

Alexander episcopus seruus seruorum Dei Vvilielmo illustri Scotorum regi salutem & apostolicam benedictionem.

PRO pace tua & libertate solicite nos meminimus laboresse, sperantes quod ex hoc in deuotione sedis apostolicæ melius firmareris, & cresceres, & libentius seruares ecclesiasticam libertatem. Ceterum attendentes circa factum venerabilis fratris nostri Ioannis episcopi sancti Andreæ de Scotia, quod nolueris usque modo inclinari: contrarium spei, quam de feroore deuotionis regiæ habebamus, cogimur æstimare. Volentes tamen experiri adhuc si patientia nostra ad poenitentiam regium motum adducat, magnitudinem tuam per apostolica scripta monemus attentius, & mandamus, quatenus memorato episcopo infra viginti dies post harum susceptionem literarum pacem & securitatem largiaris; ita quod non oporteat eum de indignatione regia dubitare. Alioquin noueris, nos venerabili fratri nostro Rogero Eboracensi archiepiscopo apostolicæ sedis legato in Scotia mandasse, vt regnum tuum,

Concil. Tom. 27.

Rr